કવાલી.

સબલોગ જીધર વો હમ ઉધર દેખ રહે હય.
હમ દેખને વાલો કી નજર દેખ રહે હય.
કોઈ તો નીકલ આયેગા સરબાજે મોહબત.
દીલ દેખ રહે હય વો જીગર દેખરહે હય.
કુછ દેખ રહે હય દીલે બીસમીલ કા તડપના.
કુછ ગૌરસે કાતીલકા હુનર દેખ રહે હય.
પડતે તો સુના કરતેથે આશકકી હકીકત.
અબ આંખસે વો આઠ પોહેર દેખ રહે હય.
અન ગૈરકા પડતેથે જો ટોકા નો વો બોલે.
અખબારકા પરચા હય. ખબર દેખ રહે હય.
કીયું ફેર હય દીદારે સનમ હજરતે વાઆઝ.
અલલાહ દીખાતા હય બશર દેખ રહે હય.
મય દાગ હું મરતા હું ઈધર દેખીયે મુજકો.
મું ફેરકે યે આપ કીધર દેખ રહે હય.

આ પુસ્તક અનંતદાસ રામદાસીને ઠાણા,સામંતનું નાલ,
ગોરક્ષણ મુદ્રણાલયમાં છપાવ્યું.

હુસેન મીરઝાં બુકસેલર,
કરીરોડ, પોસ્ટ નં૦ ૧૩, મુંબઈ.
કીંમત બે આના.

અચ્છા હય.

.. કાસને તુજે.

હુસ્નના જમાલ અચ્છા હય.

અરેઅય હ... મે સબ હો ગયે ખવાહાં ઉસકે.
લોગ કહતે હય ઈશારે સે વો માલ અચ્છા હય.
હુમસે પુછે કોઈ દુનયામેં હય કયા શૈ અચ્છી.
રન્જ અચ્છા હય ગમ અચ્છા હય. મલાલ અચ્છા હય.
દીલતો હુમદેંગે મગર પેશતર ઈતના કહદો.
હિજ્ર અચ્છા હય તુમારા કે વિસાલ અચ્છા હય.
બાગે આલમમેં કોઈ લાખ ફુલે ફુલે તો ક્યા.
શાખ ગીરતી હય ઉસીકી જો નેહાલ અચ્છા હય.
આપ પચતાયે નહી હુર સે તોબા ન કરે.
આપ ઘબરાયે નહી દાગકા હાલ અચ્છા હય.

કવાલી.

લબ ચલી બાદે સબા કયા કીસી મસતા નેસે.
ઝુમતી આજ ચલી આતી હય. મૈ ખાનેસે.
રૂહ કીસ મસત કી પિયાસી ગઈ મૈ ખાનેસે,
મૈ ઉડી જાતી હૈ સાકી તેરે પૈમા નેસે.
ફીકર હય. દોસતકા અહવાલ. સુનાવું કે ઉકર,
ટુકડે હોતા હય કલેજા મેરા અફસા નેસે.
નીગહે મસત તેરી ગીરહી પડી દીલપે મેરે.
લગઝીશે પાન સંભાલી ગઈ મસતા નેસે.
વાદયેવસલકી તકરારને હમદો મારા,
ફેસલા ખુબહુવા બાતકે બડજા નેસે.
કરદીયા સાફ અલગ દીલને હમે ઉલફતસે.
.. બેઠે હય બેગા નેસે

એક ચુલબુલે બકૌલ દાગ બડેક ઉઠતેથે.
આજ સુનતે હંય નીકલે ગયે મૈ ખાનેસે.

ગજલ.

ઉસને અગર કરમ બી કીયા. તો જ ફાકે બાદ.
આયા મેરી ખબરકો સીતમ ગર કજાકે બાદ,
હમ દરદ કાનસા હય, ફીર ઉસ આસનાકે બાદ.
હમ છુટકે. ક્યા કરેંગે. દીલે મુબતે લાકે બાદ,
ચક. ચાહતા હય. [illegible] જા [illegible] દીલ.
જબતક હમારી [illegible] હો. રોજા. જ ઝાકે બાદ.
આ શું [illegible] દરદે [illegible] કહે. ન. મંય,
[illegible] તબીબ. જરૂર [illegible] હય. દવાકે. બાદ,
દેતે હંય દાગલુત્ફે [illegible] પેશતર.
દીલ માંગતે હંય ફીર [illegible] જફાકે બાદ,
કહતે હંય વો શીકાયતે બેહાહો જુલમપર.
આશક વો હય. જે ચાહે કીસીકા જફાકે બાદ,
આરામકે લીયે. હય. તુમકે આરજુએ મરગ.
એ(દાગ) ઓર ચૈન. ન. આયા. ફનાકે બાદ,

કવ્વાલી.

દીલે મહજુર કો આસુરદા જો પાતા હું મંય
અપને રૂઠેકો શબોરોજ મનાતાં હુ મંય.
ફુરાત યે યાસ હું મકતુલે તમન્નાહું મંય.
ઓર ઈસ જીંદગી યે ઐશપે મરતાહું મંય.
કુછ ખબરહી નહી અલ્લાહેરી મેરી બે ખબરી.
કીસકા મુશતાકહું મંય કાનહું મંય ક્યા હું મં
જાલીમો કાતીલો સફફાક ગજબ નાક હો તુમ.
આશીકો શેફતઓ વાલઓ શયદાહું મંય.
આસમાં ટુટપડા હય સીતમે બેજાકા.
યે હય મેરાહી કલેજાકે ઉઠાતાહું મંય.

શમાસાં ધુલતે સહર આ જાયેગી.
એશએ હિર્જ કોઈ મુંકા ને વાલાહું મંય.
દાગ કીયા પુછતે હો મંય નહી કુછ કહે સકતા.
ઔર જીસ હાલમેં હું શુકરહય આચ્છા હું મંય.

ગજલ.

કાતેહા ગોરપે કહને કો નઆયે કોઈ.
સોરહી હય મેરી હસરત નજાગાયે કોઈ.
યેજો હય હુકમ મેરે પાસ નઆયે કોઈ.
ઈસલીયે રૂઠ રહે હય કે મનાયે કોઈ.
રહતે હંય આપતો એ જાન દીલે શૈદા મેં.
કાબા આ દૈરમેં કેઉ હુંઢને જાયે કોઈ.
હાય કીસ નાજસે કહેતા હય શએ વસલ સનમ.
દેખલો ભાલલો ઐસા નહો આયે કોઈ.
વા ઉમંગો પે જો આયે તો શરારત ને કહા.
નવ જવાં હય ઉનહે પરદે મેં બીઠાયે કોઇ.
આહીરા ખાકમેં સબ ઓહદ તુમારા મીલજાય.
ચાંદસી શકલ અગર તુમકો દીખાયે કોઇ.
વોશએ વસલ આજબ નાઝસે ફરમાતે હય.
હાત દુટે જો હમેં હાત લગાયે કોઇ.
આપને દાગ કો મુંભી ન લગાયા અફ સોસ.
ઉસકો રખતે હૈં કલેજેસે લગાયે કોઈ.

કવાલી.

તમ કીં તેરી શોખી મે તો શોખી હય હયામેં.
ગમજે તેરે અન દા જમેં અનદાજ અદામેં.
દા બાતોં કી ફરયાદહય દરગાહે ખુદામેં
રહેમ આયે તેરેદીલમેં અસર મેરી દોઆમેં.
લે નામાબર ઉસબુતકી વોહી રાહ ગુજર હય.
સીજદ કા નીશાં જીસકે હો નકશે કફે પામેં.

સુનતે હય વો ઉશ્શાકકી આહેં પસેદીવાર.
ફીરભીયે શીકાયત હય કેગરભી હય હવામેં.
ઉસ દામસે છુટના કોઇ આસાન હય. જાલીમ.
તુ દીલમેં હય દીલજુલફમેં હયજુલફે બલામેં.
ઐ પરદા નશીં યેતો બડે જુલમકી જાહય.
તુદીલમે હય દીલ રન્જમે આફતમેં બલામેં.
વો ઉસખુતે મહ્‌વશકે બહોત ચાહને વાલે.
અંગુ શત નુમા દાગ હુયે સારી સભામેં

કવાલી.

તદ બીરસે કીસમતકી બુરાઈ નહી જાતી.
બીગડીહુઇ તકદીર બનાઈ નહી જાતી.
દીલ લેકે વો અબ જાન તલબ કરતે હંય મુજસે.
યે ઐસી ધડી હયકે ઉઠાઈ નહી જાતી.
લે પીતો સહી તોબા ભીહો જાયગી જાહેદ.
કમ્બખ્ત કેયામત અભી આઈ નહીં જાતી.
ચીસા હય યહાં તક તેરી રફતારને જાલીમ.
આંધીસે મેરીખાક ઉડા ઈ નહી જાતી.
લે હમે યહાંદીલપે હય કયા એક તમન્ના.
વો તાબ જબાં ખોફસે લાઈનહી જાતી.
હીલલાહ મેરે જબહપે તકબીરતો પડલો.
ઇતનીસી જબાં તુમસે હીલાઇ નહી જાતી.
ઐદાગ કહા હાલે દીલ ઉસ દુશમને જાંસે.
નાદાન તેરે દીલકી સફાઈ નહી જાતી.

ગજલ.

ઉજર આને મેભી હૈ. પાસ બુલા તેભી નહી,
બાએસે તરકે મુલાકાત બતાતે ભી નહી,
મુજસે લાગર તેરી આંખોમે ખટકતે તો રહે,
તુજસે નાજુક મેરી નજરોમેં સમાતે ભી નહી,

ચુપ મરતા હય કે ચીલમન મેં લગે બેઠે હય,
સાફ છુપ તેભી નહીં સામને આતેભી નહીં,
હોંસુકા કતઆ તઅલ્લુક. તો જ પ્રાયે કીયું હય,
ઉસસે મેલજોલ નહીં રહતા હય. સતાતેભી નહીં.
દેખતેહી મુજે મહફીલમે. યહ ઈરશાદ હુવા.
કોન બેઠા હય. ઈસે. લોગ ઉઠા તેભી નહીં,
મુનતઝીર હય દમે રૂખસત. કે. યે. મરજાયે તો જાએ
ફીર યહ. એહસાન. કે હમ. છોડકે જાતેભી નહીં.
કમ સીનીકા યે. તકાજા. કે જનાજે પે મેરે,
પાસ આતેભી નહીં. હાથ લગા તેભી નહીં,
છોડકર કુચે સનમ ઔર કહાં જાએં દાગ.
મેહરબાં યારસે બઢકર કોઈ પાતેભી નહીં.

ગજલ.

દોસતીકા હો જમાનેમે ભરોસા કીસપર,
તુમુજે છોડ ચલા ઓ દીલે શયદા કીસપર,
યું તો માશુક ગુલો શમા ભી કહલાતે હય.
દેખના યેહ. હય કે મરતા હય, જમાના કીસપર,
કીતેહાં લેનાહે દીલકા તો દીખાંદુ લે કીન,
યેહ તો સમ જો કે ફુલકદ્રુટ પડેગા કીસપર.
ઉસકી તસવીર જો યુસુફકે મુકાબીલ રખદું.
દેખીયે ગીરતે હય ફીર અહલે તમાશા કીસપર.
સામને ગૈરંક તુમ કીતના મુજે કહતે હો.
છાઈ જાતી હય. યે દેખો તો સરાપા કીસપર.
કાઈ ગુલ બાગમેં ઉસ ગૈરતે ગુલસા તો નહી.
આખ પડતી હય. તેરી નરગીસે શાહેલા કીસપર.
દાગ જાતે તો હય મકતલમેં પર અવ્વલ સબસે.
દેખીયે વાર કરે વો સી તમ આરા કીસપર.

ગજલ.

યાં દીલમે ખેયાલ ઓરહે વાં મન્દ્ર. ન જર ઓર.
હે હાલ તબીઅતકા ઈધર ઓર ઉધર ઓર.
હરવકખત હે ચીતવન તેરી એ શોહદાગાર ઓર.
એક દમ મે મીઝાઝ ઓર હે એક પલમેં નજર ઓર.
નાકાર વો નાદાન કોઇ મુજસા ના હોગા.
આયાન બજુઝ બે હુનરી કોઈ હુનર ઓર.
દીલ દે કે લીયા રન્જો. અલમ વાયરે કીસમત.
હમ સમજે થે કુછ ઓર હુવા હાય મગર ઓર
છુતા ન બચે કોઇભી જાં બર ન હો કોઈ.
દો ચાર સી તમ ગારહો તેરેસે અગર ઓર.
આપ આપ હંય ઓર ઓર હંય કયા આપસે ની [illegible]
હો લાખ જમાનેમેં અગર રશ્કે. કમર ઓર.
ઓદાગ સયે ઈશ્કસે કયા જહુરકા નીસબત.
હંય ઈસમેં અસર ઓર વો રખતા હે અસર ઓર.

ગજલ.

મીલ તેહી બે બાક થી વો આંખસર આઈ હુઈ.
ફીર ગઈ પયતકિ પલકોંતક હયાં. આઈ હુઈ.
હરઅદા મસતાના સરસે પાવંતક છાઈ હુઈ.
ઉફ તેરી. કાફીર જવાની જોશપર આઈ હુઈ.
મુજકો યેહ દાવા કોઈ તેરે સેવા દીલમેં નહી.
ઉનકો યેહ. ઈલ્ઝામ. અછ છી કૈદ તન હાઈ હુઇ.
હુટકર. રસ તેમેં પ્યાર. આહી ગયા ઉન શોખપર.
વો [illegible]રહે રતજહા વો બાત ઘબરાઇ હુઇ.
તોબા ગર જાહેદ કરૂં તોબામૈં ઐસે વકતમેં.
યે. બહાર આઇ હુઇ એરસી ઘટા છાઈ હુઈ.
ભોલી સુરતપર તેરી તસવીરકા વો બાંકપન.
લબપે જાહેર હય. તબસ્સુમ દીલમેં ઈતરાઈ હુઈ.

દેખકર. કાતીલકી સુરત. દાગ. દીલમેં શાદશાદ.
ઔર ગમખ્વારોંકે મુંપર સુરદની છાઈ હુઈ.

ગઝલ.

મરહબા એ દીલો. દીં લેકે મુકરનેવાલે.
હાથ કાનોપે મેરે નામસે ધરનેવાલે.
દેખતા જાઈ ધરઓ કહરસે ડરનેવાલે.
નીચી નજરે કીયે મહશરમેં ગુજરનેવાલે.
યેહી એકરાર યેહી કોલ યેહી વાદા થા.
ઓ દગાબાઝ કોસું સાજ મુકરનેવાલે.
આપ મહશરમેં નહી કોલકે સચ્ચે કયાખુબ.
ઉંગલીયાં ઉઠેંગી વોઆયે મુકરનેવાલે.
ગાલીયાં ગૈરોંકા દેતા હું સુનો તુમ ખામોશ.
મંચભી દેખું તો બડે બાત નકરનેવાલે.
એકતો હુસન બલા ઉસપે બનાવટ આફત.
ધર બીગાડેંગે હજારોંકા સંવરનેવાલે
મુસકર કીસને છોડાઈ હય. ધડીઓં ઠોકી.
સામને મુંતો કરે બાત નકરનેવાલે.
દાગ કહતે હય. જીન્હે દેખી યે વો બૈઠે હંય.
આપકી જાનસે દુર આપપે મરનેવાલે.

ગજલ.

હમ અગર ઉનકો બુલાયે તો બુલાયે કંઉકર.
વો હંય મજબુર જો આયે તો વો આયે કંઉકર,
એભી કયા મંય હું કે આતે નહીં હંય હુકમ મુજે.
અપને પહલુસે વો દુશ્મનકો ઉઠાયે કંઉકર,
જાન જાતી હય કીસીકી તો કોઈ મરતા હય.
આગઈ તુમકો મેરી જાન અદાએં કેઉકર.
કોન કહતા હય. કે ઉનકો નહીં ઉલફત મેરી.
બાતજો દીલકી હય. વો ઉસકો બતાયે કંઉકર.

સો રહે હંય વો શબે વસલ મેરે પહલુ મેં.
દીલ ગવારા નહીં કરતા હય. જગાએં કેઉકર.
આજ મહુશરમેં કોઈ. કામ નહી આતા હય.
બાત બીગડી હુઈ બતલાવો બનાયે કેંઉકર.
કોઈ તરકીબ સમજમેં નહી આતી શેદા.
ઉનકે દરબાંકો બુલાયે તો બુલાયે કેંઉકર,

ગજલ.

પુછતે હયં વો શબે વસલમેં કયા હોતા હય,
હાય કીસ તરહ બતાવું જો મઝા હોતા હય,
તેરે બીમારકી હાલત નહી દેખી જાતી.
સચતો યેહ. હય કે. ગમે હીજર બુરા હોતા હય,
પીલો લે નાસેહે નાદાન કીસી દીનતો શરાબ.
એક ચુલુમેંભી કુછ મરદ ખુદા હોતા હય,
સીધે જન્નતમે ચલે જાયંગે મકતુલ તેરે.
મરતબા ઉસકા શાહીદોસે સેવા હોતા હય,
વો નહીં જાતે હંય જાતી હય મેરી જાનેહઝીં.
દમ જુદા હોતા હંય યા. યાર જુદા હોતા હય.
હીલકીલ ફ્રમદ વો કહતે હંય યહ નાદીમ હોકર.
દીલ દુખાના કીસી બે કસકા બુરા હોતા હય,
સબરકર સબરન ઘબરા શબે ફુરકત વહુશી.
રન્જકે બાદમે રાહત કામજા હોતા હય,

ગજલ તોફીક સાહબ.

સરે મહશર કીસીકી યાદકા મત લેક જાતે હય,
કેયામત હય. કેયામત હય. કેયામત લેકે જાતે હય,
બતાયેં કયા કે મરગે નામુરાદી કયસી હોતી હય,
ઉન્હીસે પુછીયે જો દીલમેં હસરત લેકેજાતે હય,
અદમકે જાનેવાલે મુંછુપાલેતે હય કેઉં અપના.
ખુદા જાને કે વોકયા. કયા નદામત લેકે જાતે હુય,

તમાશાઈહની હય દેખ જાકર બામપરતુસી.
શહીદ ના જકી એહબાબ મૈયત લેક જાતે હય,

ગજલ.

તુમસેં એ ચીરાગો કયા. નહીં એતના કોઈ.
એસલે દીલસે અલગ ખારે તમન્ના કોઈ.
કૈસી ગુજરી શબે બેતાબી યે શોક બેતાબ.
હાય ઈતના ભી નહીં પુછને વાલા કોઈ.
તુતોએ તીરે નજર કામકીયે જા અપના.
ઢુંઢ લેગા મેરા દીલ આપ બડાના કોઈ.
શૌકદીદારથા. કયા સુનકુસીરે ચશમે કલીમ.
કયા નથા ઔરહવા ખ્વાહ તમાશા કોઈ.
મેરી કીસમત જો મુઝે ખુદન મીટાતી લેકીક.
કયા મેરે નકશે તમન્નાકો મીટાતા કોઈ.

કવાલી.

મેરી તુરબત પે ખુલે સરકે અગર આયેંગે આપ.
હશર તક ખ્વાબે પરીશાં મુજકો દીખલાયેંગે આપ.
ચુનકે અફસાં ચાંદ સાચેહરા જો દીખલાયેંગે આપ.
ચાંદની છીટકેગી ખુદ તારે નીકલ આયેંગે આપ.
કહદો રીજવાંસે એહી ફુલફુલ સબજા વાં ભી હય,
ઔર કયા જન્નત મેં રખા હય જો દીખલાયેંગે આપ.
દેખકર જુલ્ફ ઉનસે કહતે હય હવા. ખવાહાને ઈશક.
કયા, ઈસી દામનસે દીલકી આગ ભડકાયેંગે આપ,
વસલ મેં. જબ રંગ ચેહરેકા. હય જરદ આંખેં હય સુરખ.
હજરતે દીલહી જર મેં કીયા રંગ દીખલાયેંગે આપ,
કયા નીદામતકી હય હાજત મય હુ મુજરીમ, તુ કરીમ,
દેખકર દરયા તેરી રહમતકા લહરાયેંગે આપ,
હજરતે ગમ દીલમેરા ઘર આપકા હય, આઈએ,
પર મય બેસામાં બહોતહું આક કયા પાયેંગે આપ,

કાઈ ઈઝા આજ હી છોડી નહી બહુરે અસીર,
કલ જો આયેગા વો તો કીસ તરહ તડપાયેંગે આપ.

ગજલ.

ખુદા દિખાએ કીસી ગુલએ જારકી સુરત.
શેગુફતા દીલહો કીસી નવબહારકી સુરત.
કહાં હય દારે ફનામેં કરારકી સુરત.
નમુદે ઉમર હય બરકે શરરાકી સુરત.
ખરંગે સબજ હય આજાદ બાગે આલમમેં.
હય એક અપની ખેઝાં ઔર બહારકી સુરત.
શરીકે દરફન કોઈ તમામ ઉમર હુવા.
જલાકીયામેં ચીરાગે તજારકી સુરત.
ફેરાક યારને મુરદા બના દીયા ઐસા.
મકાનભી નજર આયા મજારકી સુરત.
ન. છેડ ઐદીલ ઉનસે ગાલીયાં હય મુંપેધરી.
બરસ પડે ગીવો અબરે બહારકી સુરત.
ખુશા અમીરવો મુનઈમ કે હોકે દો લતમંદ.
ઝુકાએ સર શજરે મેવાદારકી સુરત.

ગજલ.

સાકીયા દેતુ મયે રૂહે ફીઝા થોડીસી.
બેવફા ઉમર કરે ઓરવફા થોડીસી.
હમ તો ઉસ આંખ કે હય દેખનેવાલે દેખો.
જીસમેં શોખીહો બહોત ઔર હયા થોડીસી.
વાદએ ગૈરપે કયા હોતી હય જલદી ઉનકો.
હાથ ધો ડાલતે હય મલકે હિના થોડીસી.
પહલે બુતખાનો કેસીજદોસે લો ફુરસદ હોસે.
જાકે મસજીદમેંભી કરલેંગે દોઆ થોડીસી.
મરગે ફરહાદપે હસરત સે કહા શીરીને.
ઉમર આશકહીકો દેતા હય ખોદા થોડીસી.

બાદેમુરદન મેરી મરકદપૈ બનાવો રવજા.
આતી જાતી રહે દુનયાકી હવા થોડીસી.
દાગ યેહ મય હય. યે સાગર હય. કહાંકી તોબા.
ભી ખુદા કે લીયે એ મરદે ખુદા થોડીસી.

કવાલી.

હમે આંખોી રહે લાજી નજારા કર લેના.
ખુદાસે કામ પડા હૈ ખુતો ખબર લેના.
સલા હૈ તુ તરફે કાબા દેખ એહાજી.
જો દેર રાહમેં આયે તવાફકર લેના.
પુકારતે હય યે. કુશતે તુમારે મકતલમેં
રહે હય ખેત હમારી જરા ખબર લેના
મરીજે ગમકી એયાદતેકા જબ હુયે બોસવાર.
કહા કજાસે કે બઢકર જરા ખબર લેના.
યેહ તીરે ગમઝેસે કહતી હય તેગેનાજ ઉસકી.
જો દીલપેકબજા મેરા હો તો તુ જીગર લેના.
ન તોડ શામસે એદીલરાયે ફીરાકમેં હમ.
અભીંતો રાતહી સારી પડી હય સર લેના.
તડપકે મુંસે કલેજા નીકલ પડે ન અમીર.
બહોત જો દરદ ઉઠે દીલપે હાથ ધર લેના,

ગજલ.

જો લુત્ફ મુઝે શોખ તેરે દુસે મીલા હય,
વોહ લુત્ફ મુઝે કબ્રમેં કે અંદર નહીં મીલતા.
કયા તીરછી નીગાહોંસે મુઝે કત્લ કરોગે.
અય જાને જહાં કયા તુમ્હેં ખંજર નહીં મીલતા.
ઈસ તરેહ કે મીલનેસે ન મીલનાહી ભલા હય.
જબ દીલહી તેરા મુઝસે સીતમગર નહીં મીલતા.
એક બાત કહું તુમસે ખફા તો નહીં હોગે.
પહેલુમેં હમારે દીલે મુઝતર નહીં મીલતા

ગજલ.

મેરે કુચેમેં વો કીન શોખીયોસે જા બજા ઠહરે.
બડે બઠકર થમે દમભર ચલે ચલકર જરા ઠહરે.
તગાફુલકી નઠહુરી આજ કાતીલ ફૈસલા ઠહરે.
નહીં તલવાર તો ફીકરા કાઈ અલતા હુવા ઠહરે.
તસલ્લી દીલકો જો દેતેહુંય કૈસે લોગ હુંય યારબ.
જીગરહી જબ નઠહરે તો જીગરપર હાત કયા ઠહરે.
મસીહો ખીઝર ગો ચકતા હુંય દોનો હુય તો જાબ જાન.
જો દીલ ગીરતા હુવા સંભલે જો દમ જાતા હુવા ઠહરે.
મઝા ચકખ નહી દુનયાં કા ઝાહેદ તુને દુનયામેં.
કભી તો બાદાનો શીકી ભી એ મરદે ખુદા ઠહરે.
મતાયે શોક ભી હુય. માયયે ઉલફત ભી રખતે હુય
અગર લીજે તો કુછ મોલ હમારા આપકા ઠહરે.

કવાલી.

યા તો એેસી મેહરબાની મુજપે યા કુછભી નહીં.
ઈબતેદાહી ઈબતેદાથી ઈન્તેહ કુછભી નહીં.
દેખ કર તસવીરે યુસુફ કહેદીયા કુછભી નહીં.
આપહી સબ કુછ હુંય ગોયા દુસરા કુછભી નહીં.
સૈંકડોં હી ઝીડકીયાં મુજકો હજારોં ગાલીયાં.
ઔર ફીર કહેતે હો મૈંને તો કહા કુછભી નહીં.
સુનકે હાલે દીલ મેરા રખતે હુંય વો કાનોં પે હાત.
હાય ઈસ અન્દાજસે ગોયા સુના કુછભી નહીં.
તુમ અગર બે દાદગર હો તો ખુદા હુય. દાદ ગર.
મેં નસનજે પુરશીસે રોજે જઝા કુછભી નહીં.
બે ખુદી હુય વસલમેં યા છાઈ હુય તેરી હયા.
દેખતા સબ કુછહું લેકીન સુજતા કુછભી નહીં.
તુને કસ્સામે અઝલ મૈરોંકો કયા કુછ દેદીયા.
દાગ હય મકુરૂમ ઉસકે નામકા કુછભી નહીં.

ગઝલે.

જીસ તરહ કે તુમ મુજસે મેરી જાન ખફાહો.
આજુરદા યુંહી તુમસે અદુ હોતો મઝા હો.
વો ગૈરતે ઈસાહી જો આયેતો શફા હો.
વો દર નહી જીસકી તબીબો સે દવા હો.
હો લુત્ફો કરમ ચાંક રકીબોં પે જફાહો.
ઉસ બુતકી બદલ જાય તબીઅત તો મઝા હો.
દુશનામ સરે બઝમ સુના તે હેં હજારોં.
કુછ મુંસે હમારે ભી નીકલ જાય તો કયા હો.
યું આઇયે તનહા શબે વાદા મેરે ઘરપર.
હો યાદે અદુ દીલમેં નઆંખોમેં હયા હો.
કુછ કહેતે હંય વો હાતઉઠા કર કો સુયે ચર્ખ.
અલ્લાહ કરે મેરે હી મરનેકી દોઆ હો.
પહુલેહી સમજ સોચકે દેના દીલ ઉસંકો.
અબ હોસકે જીસ તરહસે એ શોખ નીભાહો.

કવ્વાલી.

તુહી જબ સાથ નદે ફીર હો ભરોસા કીસપર.
છોડ જાતા હય મુજે એ દીલે શૈદા કીસ પર.
જુલમ કરતે હો પર ઈતના તો બતાદો મુજકો.
સબર મેરે દીલે મુઝ તરકો પડેગા કીસ પર.
કહેતે હંય હોગયા ગર દાવરે મહેશર ભી ઈધર.
હશરમેં કીજીયેગા ફીર ખુનકા દાવા કીસ પર.
માંગતા હું જો દીલઅપના તો વો બુત કહેતાહય.
કબકે ભુલેહો યે કરતેહો તકાઝા કીસ પર.
ફીરગયા દીલ સા વફાદારહી જબ કુદરતમેં.
ફીર કરે કોઈ જમાને મે ભરોસા કીસ પર.
મુઝતરીબ દેખકે બોલા વો જલાનેકો મેરે.

સચ બતાદોંકે દીલ આયા હય તુમારા કીસ પર.
મુફતમેં કરતે હો કેઉ અપની જવાની બર બાદ.
નાજ કુછખૈર હય તુમ હોગયે શેદા કીસ પર.

ગજલે.

ઉમ્ર હરકે વફા કુછ ન બતાયા મેરે દીલ કો.
અચ્છા સબક ઈશક પઢાયા મેરે દીલ કો.
તીરે નીગહે નાજપે લો દેખો વો દીલ હય.
ક્યા ઈશકને ઝનડેપે ચડાયા મેરે દીલ કો.
કુછ સબરભી એ ખાલીક અકબર દીયા હોતા.
મસકન જો બલાવોં કા બનાયા મેરે દીલ કો.
હય સાફ બુતો ઈસમેં કદુરત નહી મુતલક.
આઈના ખુદા નેહી બનાયા મેરે દીલ કો.

કવાલી.

દીલ કે લેને સે હમારે તુજકો હાસીલ કયા હુવા.
મર મીટે ઈસક સીવા એ તેગે કાતીલ કયા હુવા.
બાદ મેરે રહેમભી આયા તો કયા એ બેવફા.
મૈને માના કબર પર ભી આયે હાસીલ કયા હુવા.
હિર્જમેં કીસ બરક વશકે બડગઈ એસી તડપ.
મુજ તરીબ હે ઈસકદર કેઉં તુજકો એ દીલ કયા હુવ
અબ લોહું રોતા હય હરદમ દીદયે જખમે જીગર.
આંખસે અપને તો દેખો હાલેબીસમીલ કયા હુવા.
જીસકી ફુરકતને કુંયેં ઝંકવાયે હય ઉશ્શાક કો.
વો મેર. યુસુફ લકા જો હરા શમાયેલ કયા હુવા.
કટગયે લાખોં ગલે મહફીલમેં તેગે રશકસે.
હાથ મેરા ઉનકી ગરદનમેં હય માયેલ કયા હુવા.
દુર રશકે રવજયે રીજવાં હય કુચા યારકા.
હમ નજીસેં જી વહાં પહોંચે તો હાસીલ કયા હુવા.

ગઝલ.

ગૈરકી મેરી તરફ કરતે હુંય આંહે કેઉ કર.
મંયકી દેખુંક પલટતીહુંય નીગાહે કેઉ કર.
ન દીલા સા ન તસલ્લી ન. તશક્ફી ન. વફા.
દોસ્તી ઉસ બુતે બદખુંસે નીભાવે કેઉ કર.
જરે દીવાર કભી ઝાંકકે તુમ દેખ તો લો.
નાતવાં કરતે હુંય દીલ થામકે આંહે કેઉ કર.
ચાહકા નામ જબ આતા હય બીગડ જાતેહો.
વો તરીકા તો બતાદો તુમહે ચાહે કેઉ કર.
શરમસે આખ મીલાતે નહીં ઉનકો દેખા.
પાર હોતી હુંય કલેજેમેં નીગાહે કેઉ કર.
દરદ મન્દોસે કહીં જબતો ફોગાં હોતા હય.
ચુપકે ચુપકે તેરે બીમાર કરાહે કેઉ કર.
ગયરકી ચાહકા દમ ભરતેહો તુમ કયા જાનો.
નાલે કીસતરફ કીયા કરતેહુંય આંહે કેઉકર.

કવાલી.

જબ આખ ઉસ શાહેખુબાં પર પડી હય.
નીગહ તકદીર બન બન કર લડી હય.
લબે જાનાંયે મીસી કી ઘડી હય.
તો સૌસન કીસલીયે ફુલી ખડી હય.
કલીકો બાગમેં છેડા હય કીસને.
સબ યેહ. મું લપેટ કે પડી હય.
શબે ગમ મુજસે બૈઠા જાયે કીઉંકર.
તેરી તસવીર તો આગે ખડી હય.
લીયા હય બોસએ કાતીલ લપટ કર.
લડાઈ જાન જબ કીસમત લડી હય.
લીપટકર સોતી હય રોજ ઉનસે ચોટી.
યે મેરી જાનકે પીછે પડી હય.

નીગહ જાયે કહાં સીનેસે ઉઠકર.
યહીં તો હુસનકી દોલત ગડી હય.
ધડકતે દીલકો રખલો જેબમેં તુમ.
કોઈ પુછે તો કહદે ના ઘડી હય.

ગઝલ.

બડે મઝેસે શબે વસલ દીલગી હોગી.
વોં હંસતે હોંગે હયા ઉનકો કોસતી હોગી.
ખોદા ઈબી બુતે કાફીર અગર તેરી હોગી.
ખતા મોઆફ ન બન્દેસે બનદગી હોગી.
મંય કયા બતાવું કે સીનેમે કેઉ ઉભાર આયા.
જવાની આપકી તાઝીમ કો ઉઠી હોગી.
વો પુછતે હંય અજબ ભોલેપનસે વસલ શબ.
કે ઔર રાતોંસે યેહ રાત કુછ બડી હોગી.
યહાં હસીનોંસે હય ઈજતનાબ ઝાહેદ કો.
મીલી ન હુર વહાં ભી તો દીલ લગી હોગી.
બુરાઈયા મેરી હોતીથી મંયજે આ પહોચી.
અદુસે બોલે બડી ઈસકી જીંદગી હોગી.
ઉભરકે કહતેહંય જોબન યે તંગ મહરમ સે.
છુપી છુપી નહી અબતો ખુલી ખુલી હોગી.

કવાલી.

હમેં ઉનસે ઉનહે ગૈરોંસે ઉલફત હોને વાલી હય.
હમારે ઉનકે દીલકી એક હાલત હોને વાંલી હય.
મીસાલે સુબ્હ કુછ ફક ફક હય શમે વસલકા ચેહરા.
યે આમદ હીસે જા હેર હય કે રૂખસત હોને વાલી હય.
ઉઠો રીન્દો ચલો જલદીસે મૈખાને મેં સબ મીલ કર.
સુના હય શેખજી કી આજ દાવત હોને વાલી હય.
ઉભરને વાલી સબ ચીજે ઉભર આયેં એ જાલીમ.
જવાની આને વાલી હય ક્યામત હોને વાલી હય.

વો મેરે દીદયે દીલ દેખકર કહતે હય મહેશર મેં.
ઈનહીં ઝું ઠે ગવાહોં કી શહાદત હોને વાલી હય.

ગજલ.

મય હય ગુલઝાર હય સાકી હય. ઘટા છાઈ હય.
કહદો તોબા શીક નોસે કે બહાર આઈ હય.
ક્યા બલા ઈશક હય જીતાહું તો બદનામ હું મંય.
જાન દેતા હું તો ઉસ શોખકી રૂસવાઈ હય.
છુપકે વો રશકે પરી ગૈરકે ઘરજાતી હય.
ઉડતી ઉડતી હુઈ હમને ભી ખબર પાઈ હય.
ક્યા જાનું એજ હય ઉસકે ગુલે આરીજકી બહાર.
કે જીસે દેખીયે ખુદ રફતા હય સૌદાઈ હય.
લબેજાં બખ્શ કા બોસા જો કીયા મૈને તલબ.
કહા ઉસ શોખને ક્યા તેરી કજા આઈ હય.
દીલકો પહલુ મેં જગા ઈસલીયે દીઠું મયને
કે યેય ફુરકતમેં અનીસે શબે તનહાઈ હય.
શબે ફુરકત કે જો એ મુશાતરી જાગે થે હમ.
ક્યા તહે ખનજરે કાતીલ હમેં નીંદ આઈ હય.

કવાલી.

ખુદાને દીલરૂબાકી શકલ ક્યા પ્યારી બનાઈ હય.
ફીસલતી હય નીગહ અપની યેહ સીનેકી સફાઈ હય.
કીયા હય ગરદ કુનદનકો તેલાઈ રંગને ઉસકે.
કહુ કયા દસતે કુદરતને યેહ રંગ ગત ખુબ બનાઈ હય.
તેલાઈ રંગકી ઉલફતમેં જરદી એસી છાઈ હય.
તને લાગરકી હર રગ મીસલે જંજીરે તેલાઈ હય.
નહી બચતા મગર ઘન્ટાં તબીઅત તંગ આઈ હય.
શબે ફુરકત મેં ખાંય જહર યે દીલમેં સમાઈ હય.
ગુમ હય સારે આલમકા શફક ફુલી બદખશાં મેં
લબે નાઝુક પે લાલી પાન ખાને સે જો આઈ હય.

નહાલે કામતે આનાં મેં આયા નાર મીસતાંકા.
મગર સદહૈફ હય ઉસતક નહીં અપની રસાઈ હય
અગરમેં મરગયાતો યે સદા લાશેસે આવેગી.
મૈં આશક ઉસકા હું જીસને મુજે સુલી ચડાઇ હય.

ગજલ.

ફીરી ચશમે બુતે બેપીર દેખો.
હમારી ગરદીશે તકદીર દેખો.
એશારા કર રહે હય હમસે ગેસુ.
પડેગી પાંઉમેં જન્જીર દેખો.
તુમહેં હય તોક મીનતકા ગીરાંબાર.
હમારે પાંઉકી જન્જીર દેખો.
નહીં યે ગરદે દામન સુરખ નજઆય.
લોહુ મેરા હય. દામનગીર દેખો.
જબાને શમાકે લેતા હય બોસે.
ફીરી હય. કીસમતે ગુલકી ગીલ્હું દેખો.
કહા ઉસ શોખને ચમકાકે ગેસુ.
યે જોહર દાર હય શમશીર દેખો.
સર આંખોંસે ચલો ઐ મુશાનરી જલદ.
બહારે રોજયે શબ્બીર દેખો.

કવાલી.

લચક ગઈ કમર ઉસકી તો દીલને ખાઈ ચોટ.
હુતા જો જુલફ હુઈ ચોટપર લગાઈ ચોટ.
કમરકે ઈશકમેં હમને જીગરપે ખાઈ ચોટ.
યેહી સબબ હય જો દેતી નહી દેખાઈ ચોટ.
મુકાબીલ આઈના આયા તો મું કા ફેર લીયા.
કડી નીગાહ જો દેખી તો કયા બચાઈ ચોટ.
બઠાકે રૂતબા ઘટાયા ગજબ કિયા કાતીલ.
ઝુકાકે સરકો કમરકી અબસ લગાઈ ચોટ.

ફસુરદા દીલ હું મગર ફસલે ગુલ તો આને દો.
ઉભર હી આયેગી પીહલી દબી દબાઈ ચોટ.
જો વક્તે કત્લ ઉઠા હા લ. ખુલ ગઈ વો વાન.
ઉભરકે ગુનચે કે માનીન્દ મુસકુરાઈ ચોટ.
અમીર દરદે દીલેસંગ કોહકન સમજા.
લગાકે સરપે જો તે ગકે આજમાઈ ચોટ.

કવાલી.

ઈસ શાનસે વો બરકે વશ આતા હય ઈધર આજ.
ગુલનાર દુપટ્ટેસેભી ઉડતે હય શરર આજ.
હોતા હી તો હય ફૈસલયે ગરદનો સર આજ.
વો કત્લપે મય મરગ પે બાંધે હુય કમર આજ.
ગો જાતે હય આહીસતા નજાકતસે વો લેકીન.
દોડી હુઈ જાતી હય ખુશી ગૈર કે ઘર આજ.
જન્નતમેં કરીમાંસે કહેંગે યેહુ ફરીશતે.
બાયેથે જો કલ નખ્લ મીલે ઉન્કે સમર આજ.
કીસશાનસે બૈઠે હુય સરે બજમ વો આકે.
ઝરરોમેં હુય ખુરશીદ ચીકા રોમેં કમર આજ.
બેગાને હુયે નજઆમે જેતને થે યગાને.
આંખે જો ફીરી ફીર ગઈ આલમકી નજર આજ.
શાયદ કીસી દીલ બર પર અમીર આહી ગયા દીલ.
દોહાથોંસે થામે હુયે ફીરતેહો જીગર આજ.

ગજલ.

હૈ દીલમેંઠની અબકે અગર આયેગા નાસેહ.
સમજાઉંગા ઐસા કે સમજ જાયગા નાસેહ.
મય ઉસકી ન માનુંગા તો નુકશાન મેરા કયા.
મેરી જો ન માનેગા તો પચ તાયેગા નાસેહ.
આતા હય મેરેપાસ તો આનેદો ન રોકો.
દો ચાર ઘડી બૈઠકે ઉઠ જાયગા નાસેહ.

પહલે ઉસે દેખ યેહ કહેના મેરા માને.
ફીર મેરે સર આપોપે જો ફરમાયગા નાસેહ.
સુનકરમૈં નસીહત તહી લાતા જો હુરા રત.
ઈત્ના હુય મુજે ધીયાનંદ જલ જાયગા નાસેહ.
રોના જો મંય છોડુંગા તો તડપુંગા મુકરરરે.
બેકાર તો મુજસે ન રહા જાયગા નાસેહ.
આયા હુય અગર સોહબતે રીંદા મેં તો બૈટે.
ઘબરાકે અમીરે આપહી ઉઠ જાયગા નાસેહ.

ગજલ.

હુસને મુતલકકા અજલકે દીનસે. મંય દીવાના થા.
લામકાં કહતે હંય જીનકો. વો મેરા કાશાના થા,
દીલકા હાકીમ જાનકા માલીક ગમે જાના ના થા.
મહેમાં જીસકો મંય સમજતા થાવો સાહેબ ખાના થા.
ક્યા. હુવા ઈન્કાર અગર ઈસરાર મુસા પર હુવા.
યેહ. કમાલે શોક થા. વો નાજે માશુ કાના થા.
દાર પર ચડકર અનલ હક જો કહા મન સુરને.
વોભી એક તેરા કરીશમા હીમ્મતે મરદાના થા.
સુન લીયે દો હરફ જીસને હોગયા સરમસતે ઈશ્ક.
ચશ્મે અફસું સાજકા અફસું મેરા અફસાના થા.
વસલ હોતા કીસ તરહ ખીલવત કહાં દી રા તક.
ફુલ થે નરગી સંદ રબે. શમા થી પરવાના થા.
આજમા દેખા ઉસે. સોબાર હમને એ અમીર.
આશનાસે આશના. બેગાનેસે બેગાના થા,

ગજલ.

યહે આફતાબ હુય ગરમ ઉસકી કીબરાઈકા.
કે જરરા. જરરો. હુય. આઈના ખુદ નુ માઈકા.
જમા ને ભર કે હસીનો ક્યુંન. જાન દે ઉસપર.
ચલન ઉસીસે તો સીખા હુય દીલ રૂબાઈકા,

ફકીર ઉસકી ગલીકા હું મય અજબ કયા હય.
જો તાજે શાહ. હો કાસા. મેરી ગદા ઈકા,
હુયાતો યેહ. કય. કે સત્તર હજાર પર દાંમેં.
અગર હુય. શોક ઉસે. આલમ આશ નાઈકા,
ચલું જો દેરેકા મય તોડ કર બુતે પનદાર.
તો ગુલ બુતેંમેં હો અલ્લાહકી દોહા ઈકા,
તરીક ઈશ્કમે ગુમ હો કે પહોચે મન જીલપર.
નયા યેહ રાસતા સુઝા હમે રેહાઈકા,
બશરસે હમદે ઈલાહી અમીર કયા મુમ્કીન.
પહાડ ઉઠાય કહાં હોસલા યેહ રાઈકા,

ગજલ.

બુરી મુરાદે દીલ હોકે. કે ફુટે મેરા નસીબ.
ચલતા હું અબતો કુચયે કાતીલકા યા નસીબ.
ઉસ રશ્કે મહકા હય. ખુદ આર ઈયોકા શોક.
ઈન રોજો આઈને કા હય ચમકા હુવા નસીબ.
વોદીલમુઝે ખુદાને દીયા હય. કે ઇશ્કમેં.
આયા યહાં જો ગમતો પુકારા ખુશ નસીબ.
હૈ બાન એક રંગ જહાંને દોરંગમે.
અચ્છા કીસીકા હય. તો કીસીકા બુરા નસીબ.
વો. દાગહું નહી હય જો મર હમસે આશના.
વો દરદ હું મંય જીસકા નહીં હય. દવા નસીબ.
મુજરા મેંહે સયામ વોહી ફીર હય મયકશી.
દરવાજે મેકદે કે ખુલે ખુલ ગયે નસીબ.
પહોંચે હુંય મહેનતોંસે દરે યારતક અમીર.
દેખે અબ આગે હમકો દીખા તા હય. કયા નસીબ.

કવાલી.

વો મજનું હું મેરા સોદા નહી તદબીર કે કાબીલ.
કરે તદબીર જો ઈસકી વો હય જન્જીર કે કાબીલ.
હમારા ઠેર જબ દેખા કહા ઉસ નાવક અફગન ને

યે તોદા ખાકકા હય કયા નીશાને તીરકે કાબીલ.
એબ દતકા અગર હય શોક યેભી શત હય જોંઈંદ
જબી સીજદે કે લાયેક હો જબાં તકબીર કે કાબીલ.
જો બોસા જુલફ કા માંગા કહા હંસકર કે ફી સુતને.
જોનું અબ બઠ ચલા હય. આપ હંય જન્જીર કે કાબીલ
કહીં સર હય કહીં બાજુ કહીં જાનું.
હમારી લાશ ઐ કાતીલ નહી નશાહીર કે કાબીલ.
મુસૌવીર ભી જો ઉસકા દેખતે હંય દીલમેં કહતે હંય.
બનાઇ હકને કૈસી સુરતેં તસવીર કે કાબીલ.
અમીર અપના દીલે પુરદાગ સુયે કરબલા લેચલ.
યે ગુલદસતા હય. નજરે રૌજયે શબ્બીર કે કાબીલ.

ગજલ.

વો બીગડે જબ લીયા બોસા ઝગડ કર.
શીકસતેફાશ દી કીસમત ને લડકર.
અજલ ને સારે ઝગડોં સે છુડાયા.
ફરાગત મીલ ગઇ તુરબતમે ગડકર.
વો મુજરીમ હંય રીજવાંભી ઉઠાયે.
દરે જન્નત મે હમ ગૈ જો અડકર.
કહીં જાતા હય દીલસે ઇશકે મીજગાં.
નીકલતી હય. નહીં યે ફાંસ ગડ કર.
ફેરાક યારમે નફરત હય મયસે.
અલગ બૈઠ હું સાકી સે બીગડકર.
કહાં આયા હય મેરે પાસ શીશા.
નીકાલો ભી ઇસે ગરદન પકડકર.
અમીર એક શાહરે નાપુરસાં હય. વો બજમ.
વહા તુમ કયા બનાવોગે બીગડ કર.

તમામ શુદ.

ઈધરભી તો દેખો

અશકે બુલબુલ	૦—૨—૦	અલેફ લૈલા હજારદાસ્તાન	રૂ. ૩
ફરીયાદે બુલબુલ	૦—૨—૦	દાસ્તાને અમીર હમજાન	રૂ. ૨
નીસારે બુલબુલ	૦—૨—૦	હાતમતાઈ ૭ સવાલ પુરે	રૂ. ૧
લીલા બુલબુલ	૦—૨—૦	રૈજતુલસોદા યાને ૧૦ મજલીસ	૧
નગમે બુલબુલ	૦—૨—૦	જંગનામા મોહમદ હનીફ	રૂ. ૧
ગુલજારે કવ્વાલી	૦—૨—૦	કિસ્સા ગુલબકાવલી	૦-૧૦-૦
ગુલજારે મદીના	૦—૨—૦	કિસ્સા તોતા કહાની	૦-૧૦-૦
ફીરાકે જાના	૦—૨—૦	કિસ્સા યુસુફ જુલેખાં	૦-૧૨-૦
ગોરીકા જોબન	૦—૨—૦	આદમફીલ હદીસ યાને	
રન્ડીબાજકી જોરૂ	૦—૨—૦	જવાહિર હીંદી	૦-૧૦-૦
રન્ડીબાજકી હજામત	૦—૨—૦	કિસ્સા ફસાને અજાયબ યાને	
રન્ડીબાજકી ઈશ્કુલ	૦—૨—૦	અન્જુમનઆરા	૦-૧૦-૦
આશકમાશુકકી છેડછાડ	૦-૨-૦	કિસ્સા મલેક મોહમદ ઓર	
બઝ્મે કવ્વાલી	૦—૨—૦	પરીગેતી અફરોજ	૦—૬—૦
જુનયે કવ્વાલી	૦—૨—૦	લૈલા મજનુ બાતસવીર	૦-૪-૦
કલામે દાગ	૦—૨—૦	કિસ્સા તમી અન્શારી	૦-૩-૦
કલામે અમીર	૦—૨—૦	મોલુદ ગુલજારે જન્નત	૦-૪-૦
દીવાને જામીન	૦—૬—૦	કિ.જંગુન મોહમદ હનીફ	૦-૩-૦
નુ કીપુતલીયાંને હુ.અરબ	૦-૬-૦	ગુલજારે હુરોની	૦—૫—૦
ચકુદીકી લડકી નાટક	૦-૬-૦	સુબોકા સીતારા	૦—૪—૦
આતસી નાગ નાટક	૦—૬—૦	શાહાદત નામા	૦—૬—
ઇન્દર સભા બ તસવીર	૦—૩—૦	સખાવત નામા	૦—૨

* જરૂરી ઈત્તાલા. *

ખરીદારોંકો કીતાબેં મગાતે વખ્ત અપના પુરા પતા વ નામ—મુકામ—પોષ્ટ જીલ્લા ઉરદુમો હો યા ગુજરાતી હીંદીમે યા ઈંગ્રેજી સાફ હરફોંમે લીખના ચાહીયે ખત સાફ ન લીખને સે ઉસ ખતકા માલ યા જવાબ નહીં ભેજા જાતા હૈ.

• મીરઝા બુકસેલર, કરીરોડ. પોસ્ટ નં૦ ૧૩, મુંબ